

Wieś Czukty założona została w 1560 roku przez Mikołaja Czukę. Była wsią czynszową, w 1600 roku zamieszkałą wyłącznie przez ludność polską. To już 445 lat historii.

Czukty leżą w samym sercu Mazur Garbatych, na skraju puszczy Boreckiej. Żeby tu dojechać, trzeba zjechać z głównych tras z Olecka do Gołdapii lub z Olecka do Olsztyna. Potem, z wąskiej, obsadzonej gęsto drzewami, mazurskiej szosy skręca się jeszcze raz, w drogę gruntową, wśród pagórków i pól. Z najwyższych punktów drogi widać po obu stronach ciągnące się po horyzont zalesione wzgórza, łąki, dolinki i stawy. To koniec świata, inny świat, nęcący mieszczucha bogactwem przyrody, najczystszym powietrzem. Przewodniki turystyczne kuszą i mają rację: zimą narty, latem piesze wędrówki po leśnych ostępach, możliwość spotkania rzadkich gatunków zwierząt i ptaków, kąpiele w jeziorach, żeglowanie, jazda konna, ryby, grzyby... raj.

Druga strona medalu jest taka, że w tym rajku średnia roczna temperatura nie przekracza 6°C, lato jest krótkie, zima długa, mroźna i śnieżna. Daleko do pracy w mieście, daleko do szkoły. Do sklepu, do lekarza... daleko. Jak tu żyć? Można się zniechęcić surowym klimatem, można mieć dość trudów tutejszego życia, można stąd odejść i szukać szczęścia w świecie. Owszem, można i co z tego? Mieszkańcy Czuktów takiej możliwości nie biorą pod uwagę. Są twardzi i uparci, dumni ze swej ciężkiej pracy. Tu znajdują swoje szczęście, które zawdzięczają sobie i tej ziemi.

Anna CICHOWICZ